

ши му ся, излезна и отиде при учителя си. Тога философъ рече детети: Судихъ нужно тая ноць да испытамъ прилѣжно сосъ звѣздочетско искусство, и като видимъ полезно то ти, ще те испратимъ при баща ти. И така философъ направивши начертаніе то рожденія детинскаго, найде, защо не е полезно и добро, да отиде при баща си, докле не минатъ още седмь дни слѣдъ опредѣлено то време: Защо, ако не быде така, животъ на дете то ще бѣдствува много. Тѣмже смутисе и уплашисе много. Видѣвши го же царскій сынъ опечалена и смущенна, попыта го думаящи: Учителю, защо быде така посуплень (начемерень) и печалень; И философъ му объяви причина та. Дете то же рече му: убо ако ти е угодно, и единъ мѣсець отнюдь да се неявимъ на баща си. Философъ же отвѣсти: опредѣленный день е утре, и тебе да се явишь на баща си. Прочее ты утре отиди при баща си, и представи му се, обаче отнюдь да му не продумаешь до седмь дни.

Отиде прочее царскій сынъ на утро то при баща си царя, и по обычаю поклони му се. Царь же призвавши го да дойде по близо при себе, радостно цѣлуваше го и пригращаше, и сосъ голема радость начна да му дума. Но онъ отнюдь не му отговараше, но стоеше молчащи и гледающи въ лице то баща си: И колку то баща та пы-